

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/37582 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 28 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, (hierna: de vreemdeling) ongewenst verklaard.

Bij besluit van 28 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 april 2008, verzonden op 19 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, leden, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

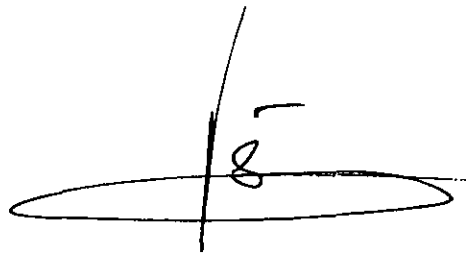
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2008

309-555.

Verzonden: 29 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

II

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/37582

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Angolese nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S.S. Ilahi, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.B. Rijpma, ambtenaar ten departemente.

I. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Bij beschikking van 28 april 2006 is eisers aanvraag van 12 mei 2003 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen en is hij tevens ongewenst verklaard.

1.2. Eiser heeft tegen de beschikking, voor zover betrekking hebbend op de afwijzing van zijn asielaanvraag, op 23 mei 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Eiser heeft voorts, voor zover betrekking hebbend op de ongewenstverklaring, op 19 juni 2006 bezwaar gemaakt.

1.4. Bij verzoekschriften van 23 mei 2006 (connex aan het beroep) en van 26 januari 2007 (connex aan het bezwaarschrift) heeft eiser de rechtbank om een voorlopige voorziening verzocht. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Groningen, van 2 maart 2007 is de voorlopige voorziening toegewezen.

1.5. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Groningen, van 31 mei 2007 is het beroep gericht tegen de afwijzing van de asielaanvraag ongegrond verklaard. Het hiertegen door eiser ingestelde hoger beroep is bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 22 oktober 2007 gegrond verklaard en het door eiser ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

1.6. Bij beschikking van 28 september 2007 heeft verweerder het bezwaar tegen de ongewenstverklaring ongegrond verklaard.

Zaaknummer: Awb 07/37582

blad 2

1.7. Bij beroepschrift van 2 oktober 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. Op 25 oktober 2007 heeft hij een verzoek gedaan om een voorlopige voorziening.

1.8. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.9. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 17 april 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Fciten en standpunten van partijen

2.1. Bij beschikking van 28 april 2006 is aan eiser artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag (hierna: artikel 1 F) tegengeworpen. Verweerder heeft eiser ongewenst verklaard ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Uit de parlementaire geschiedenis van dit artikel blijkt dat de toepasselijkheid van artikel 1 F er toe leidt dat Nederland geen personen toelaat die elders de publieke orde verstoren door daden die ook naar Nederlands recht zware misdaden zouden opleveren. Derhalve leidt de toepasselijkheid van voornoemd artikel ertoe dat eiser in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland ongewenst is verklaard.

Eiser heeft in bezwaar tegen de ongewenstverklaring gesteld dat artikel 1 F tegen onrechte aan hem is tegengeworpen daar hij zich nimmer schuldig heeft gemaakt aan de gedragingen bedoeld in artikel 1 F. Tevens heeft eiser gesteld dat hij bij terugkeer naar Angola te vrezen heeft voor vervolging in de zin van artikel 1 (A) van het Vluchtelingenverdrag, zodat hem op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, Vw 2000 een verblijfsvergunning had moeten worden verleend. Verweerder volstaat met de verwijzing naar hetgeen hieromtrent in de bestreden beschikking en in de uitspraak in beroep gemotiveerd is overwogen. Eiser is op goede gronden ongewenst verklaard nu hij op grond van artikel 1 F uitgesloten is van de bescherming die het Vluchtelingenverdrag biedt.

Verweerder bestrijdt de stelling van eiser dat hij het beroep dat eiser heeft gedaan op schending van artikel 3 van het Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) ongemotiveerd terzijde heeft gelegd en verwijst hiervoor naar de motivering in de bestreden beschikking.

Tenslotte heeft verweerder afgezien van het horen van eiser op grond van artikel 7:3, onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), daar uit de inhoud van het bezwaarschrift, gezien in samenhang met hetgeen in eerste instantie is aangevoerd en met de motivering van de bestreden beschikking in beroep, reeds aanstonds is gebleken dat de bezwaren van betrokkene ongegrond zijn, terwijl er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is aan die conclusie.

2.2. In beroep heeft eiser herhaald dat hij had moeten worden gehoord door een Ambtelijke Commissie voordat op zijn bezwaarschrift werd beslist, te meer daar de Afdeling

bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) bij uitspraak van 22 oktober 2007 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Groningen, van 31 mei 2007 heeft vernietigd en het beroep van eiser tegen het besluit van verweerder van 28 april 2006 voor wat betreft de afwijzing van eisers asielaanvraag op grond van artikel 1 F niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Voorts blijft eiser van mening dat de 1 F-tegenwerping niet in de asielprocedure, maar in de procedure omtrent de ongewensverklaring aan de orde had moeten komen en tevens dat de tegenwerping van artikel 1F rechtens onjuist is. Voor het overige verwijst eiser naar zijn zienswijze, naar zijn beroepschrift en naar de pleitaantekeningen die gebruikt zijn tijdens de behandeling van zijn beroep ter openbare zitting van 5 april 2007.

Nu verweerder tenslotte niets heeft overwogen ten aanzien van eisers beroep op artikel 3 EVRM, terwijl de UNHCR negatief adviseert over gedwongen terugkeer van afgewezen asielzoekers naar eisers provincie van herkomst, is het bestreden besluit niet voldoende gemotiveerd, althans niet zorgvuldig tot stand gekomen.

Beoordeling van het beroep

2.3. Eiser volhardt in zijn standpunt dat hem ten onrechte artikel 1 F is tegengeworpen en tevens dat dit in de asielprocedure is gebeurd. Eiser blijft bovendien bij zijn mening dat verweerder ten onrechte eisers beroep op artikel 3 EVRM niet heeft betrokken bij zijn besluitvorming. Verweerder heeft verwezen naar hetgeen hierover reeds in de bestreden beschikking is overwogen en tevens naar hetgeen deze rechtbank hieromtrent heeft overwogen in de uitspraak van 31 mei 2007. De rechtbank volgt verweerder hierin.

2.4. De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat hij gehoord had moeten worden, daar het horen in zaken waarin artikel 1 F een rol speelt niet achterwege mag worden gelaten. Eiser onderbouwt deze stelling niet. Verweerder voert geen vast beleid ten aanzien van het horen in artikel 1 F-zaken. Verweerder heeft ingevolge artikel 7:3, onder b, Awb van het horen van eiser kunnen afzien nu het bezwaar kennelijk ongegrond is, daar uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds is gebleken dat de bezwaren van eiser ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

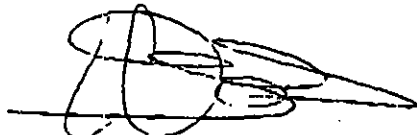
2.5. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.6. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. **Beslissing**

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. T.F. Bruinenberg en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 28 april 2008.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

19 MEI 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Mr. S.S. Ilahi
Advocaat en Procureur

Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak
Zaaknummer:

II

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

appellant
thans uit hoofde van verblijvende in
vreemdelingenbewaring in het DC Alphen aan den Rijn,
Eikenlaan 36,
te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te
9712 NZ Groningen aan de Ossenmarkt 3 ten
kantore van Mr. S.S. Ilahi, advocate en procureur

gemachtigde: Mr. S.S. Ilahi voornoemd, kantoorhoudende
te 9712 NZ Groningen aan de Ossenmarkt 3, die hierbij
verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd tot indiening van dit appèlschrift

tegen

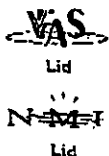
DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

gemachtigde: Mr. E.B. Rijpma, ambtenaar werkzaam bij
de IND

1.

Achtergronden

Appellant, geboren op _____ te _____ te Angola, nationaliteit
Angolese, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank Den
Haag, nevenzittingsplaats Groningen van 28 april 2008, nr. Awb 07/37582,
verzonden op 19 mei 2008 (zie bijlage I), in welke zaak de Rechtbank zijn op
2 oktober 2007 ingesteld beroep gericht tegen het besluit van de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 28 september 2007, ongegrond heeft
verklaard.

2.

Procedure

Appellant heeft op 12 mei 2002 een verzoek ondertekend strekkende tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij beschikking van 28 april 2006 werd appellant's aanvraag afgewezen.

Op 23 mei 2006 heeft appellant tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag beroep ingesteld. Voorts heeft appellant tegen het besluit van 23 mei 2006, voor zover betrekking hebbend op zijn ongewenstverklaring, bezwaar aangetekend.

Bij uitspraak van de rechtbank Groningen van 31 mei 2007 werd appellant's beroep van 23 mei 2006 ongegrond verklaard.

Deze uitspraak werd bij uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 22 oktober 2007 (zaaknummer 200704566/1/V1) vernietigd en werd het beroep van appellant alsnog niet-ontvankelijk verklaard.

Bij besluit van 28 september 2008 heeft verweerder, mede onder verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank Groningen van 31 mei 2007, het bezwaarschrift van appellant, gericht tegen zijn ongewenstverklaring, ongegrond verklaard.

Tegen deze beschikking heeft appellant op 2 oktober 2007 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 28 april 2008, verzonden op 19 mei 2008, heeft de rechtbank Groningen het beroep van appellant ongegrond verklaard.

3.

Grievens

Grief 1.

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, onder 2.4 overwogen dat verweerder ingevolge artikel 7:3 onder b, Awb van het horen van eiser heeft kunnen afzien, nu het bezwaar kennelijk ongegrond is.

Toelichting

Appellant is van mening dat de hoorplicht als bedoeld in artikel 7:2 Awb een essentieel onderdeel is van de bezwaarprocedure en dat dit niet licht achterwege mag worden gelaten.

Het horen heeft nl. een aantal belangrijke doelen. Onder andere zou appellant voor de eerste maal de mogelijkheid hebben gekregen ook mededing zijn standpunt naar voren te brengen, alvorens er definitief zou worden beslist op zijn bezwaarschrift tegen de ongewenstverklaring.

Ook zou appellant gelegenheid hebben gekregen nadere stukken in te dienen, nu in de oproep voor de hoorzitting hierop gewezen had moeten worden (zie art. 7:4 lid 3 Awb). Dit laatste klemt des te meer, nu tussen datum van indicering van het bezwaarschrift (19 juni 2006) en de beslissing daarop (28 september 2007), meer

dan 16 maanden heeft gezeten en het voor de hand ligt dat er in zo'n lange periode sprake kan zijn van gewijzigde omstandigheden, o.a. in verband met het beroep van eiser op artikel 3 EVRM.

Grief 2.

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, onder 2.4 overwogen dat de bezwaren van eiser ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

Toelichting

Appellant betwist dat er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over de conclusie dat de door hem ingediende bezwaren ongegrond is.

Zoals appellant hier boven reeds heeft aangegeven zou hij tijdens de hoorzitting voor de eerste maal de gelegenheid krijgen zijn standpunt mondeling te bepleiten c.q. mondeling toe te lichten. Voorts zou hij de gelegenheid hebben gekregen om tot tien dagen voor de hoorzitting nieuwe stukken in te dienen.

Daarnaast heeft appellant tijdens de bezwaarfase zoveel feiten en omstandigheden aangedragen, die in onderlinge samenhang bezien niet tot de overweging hadden kunnen leiden dat er geen twijfel mogelijk is over de conclusie dat de door hem ingediende bezwaren ongegrond zijn.

Bovendien is de rechtbank in overwegende mate tot deze overweging gekomen o.g.v. haar uitspraak van 31 mei 2007, welke echter bij uitspraak van Uw Afdeling van 22 oktober 2007 is vernietigd.

Grief 3.

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen in haar uitspraak van 28 april 2008 onder 2.3 verweerder gevolgd in haar standpunt dat m.b.t. artikel 3 EVRM kan worden volstaan met een verwijzing naar de overwegingen in de beschikking van 28 september 2007 en de uitspraak van de rechtbank Groningen van 31 mei 2007.

Toelichting

Door naar de beschikking van verweerder van 28 september 2007 te verwijzen heeft de rechtbank miskend dat de overwegingen van verweerder voor een groot deel rusten op de op 22 november 2007 vernietigde uitspraak van de rechtbank Groningen van 31 mei 2007 en dat het toch geldig aanmerken van de daarin genoemde overwegingen, in strijd is met het beginsel van rechtszekerheid.

Bovendien heeft appellant m.b.t. zijn beroep op schending van artikel 3 EVRM, verwezen naar een rapport van de UNHCR waarin negatief wordt geadviseerd over gedwongen terugkeer van afgewezen asielzoekers naar de provincie zijnde de provincie waar appellant van afkomstig is, terwijl hierop noch in de beschikking van 28 september 2007 noch in de vernietigde uitspraak van 31 mei 2007 iets is overwogen.

Kortom: appellant is van mening dat de overwegingen van de rechtbank Groningen die tot ongegrondverklaring van zijn beroep hebben geleid, rechtens onjuist.

4.

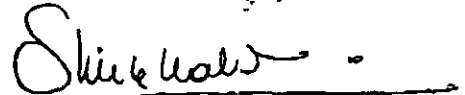
Appellant verzoekt Uw Afdeling, op grond van bovenstaande grieven, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 28 april 2008, verzonden op 19 mei 2008, nr. Awb 07/37582 te vernietigen en zijn beroepschrift van 2 oktober 2007 gericht tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 28 september 2007, kenmerk IND 0205.12.8001, alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten gemaakt in beroep en hoger beroep.

CONCLUSIE

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 28 april 2008, nr. Awb 07/37582 en gegrondverklaring van het door hem op 2 oktober 2007 ingestelde beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 28 september 2007, kenmerk IND 0205.12.8001, strekkende tot ongegrondverklaring van zijn bezwaarschrift van 19 juni 2006.

Groningen, 16 juni 2008

't Welk doende eoz.,

S.S. Ilahi